

Dosar nr. 4983/2/2013

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ NR. 3274

Ședința publică din 28.10.2013

Curtea compusă din:

PREȘEDINTE: UNGUREANU DOINA

GREFIER: IANUȘ CERASELA DANIELA

Pe rol soluționarea în contencios administrativ a acțiunii formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII (CNSAS)** în contradictoriu cu pârâtul **ȚINCA OVIDIU** având ca obiect „O.U.G nr. 24/2008”.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, prin consilier juridic, lipsind pârâtul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței faptul că, în cadrul procedurii prealabile nu s-a formulat întâmpinare, iar la 28.10.2013 pârâtul a depus întâmpinare, într-un exemplar, după care,

Curtea, având în vedere momentul depunerii la dosar de către pârât a întâmpinării, o califică drept concluzii scrise.

Nemaifiind cereri de formulat, excepții de invocat, sau probe de administrat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Având cuvântul, reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, prin consilier juridic, solicită admiterea acțiunii și constatarea calității de lucrător al Securității în privința pârâtului, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art.2 lit.a din O.U.G nr. 24/2008, pentru motivele arătate pe larg în cuprinsul acțiunii.

Curtea în temeiul art. 394 Cod procedură civilă republ., declară închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

C U R T E A,

Deliberând asupra cauzei de contencios administrativ de față, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 16.07.2013, reclamantul Consiliul Național pentru Studiarea Arhivelor Securității a solicitat ca

prin hotărârea ce se va pronunța să se constate calitatea de lucrător al Securității în ceea ce îl privește pe domnul ȚINCA OVIDIU.

În motivarea în fapt a acțiunii, reclamantul arată faptul că, prin cererea nr. P 345/11/17.01.2011 adresată C.N.S.A.S. de domnul [REDACTAT] se solicita verificarea, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității, pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului la care petentul a avut acces în temeiul art. 1 alin. 7 și alin. 8 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008. Astfel, în dosarele I 259478 și R 289278 solicitate în temeiul legii de către domnul [REDACTAT] pârâtul figurează în dosarul I 259478, f. 37 și 38, respectiv R 289278, vol. 1, f. 1, 2, 5-7, 11-18. De asemenea, prin cererea nr. P 10392/10/11.01.2012 domnul [REDACTAT] a solicitat instituției noastre verificarea pârâtului sub aspectul constatării calității de lucrător. În dosarul I 262472, la care petentul a avut acces în temeiul legii, domnul ȚINCA figurează în vol. 2, f. 23v. Aceeași situație și în cazul cererii nr. P 8456/01/26.07.2010, prin care domnul [REDACTAT] a avut acces la dosarul nr. I 2178, dosar în care pârâtul figurează la fila 33. Ținând cont de prevederile art. 1 alin. 7 și alin. 8 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cererile formulate sunt legale.

Așa cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatate nr. DI/I/3135/21.12.2012, precum și al înscrisurilor pe care le atașăm acțiunii noastre, domnul ȚINCA, având gradul de locotenent colonel în cadrul Serviciului 3 al I.J.S. Cluj, a participat activ la supravegherea informativă a unui cercetător român de la Institutul de Istorie și Arheologie Cluj, deoarece acesta fusese semnalat că are legături cu cercetători străini. Astfel, pârâtul a procedat la dirijarea rețelei informative pe lângă această persoană, instruind sursele din subordine să afle concret relațiile pe care le are în S.U.A, dacă este invitat sau menține legătura cu cetățeni străini, dacă discută politică cu cercetătoarea americană V.K, precum și să-i stabilească opiniile politice. Precizăm că rețeaua informativă reprezintă principalul mijloc al muncii de securitate. De aceea preocuparea centrală a ofițerilor care lucrează cu rețeaua informativă o reprezintă sporirea capacității acesteia. Astfel, se urmărește formarea unei rețele valoroase, cu largi posibilități de informare, bine amplasată în mediile și problemele ce interesează organele de securitate, cum este cazul în speță. Instruirea rețelei informative trebuia să constituie un proces continuu, în care, printre altele se pune accent pe semnalarea în timp util a informațiilor ce prezintă interes.

Prin urmărirea unor persoane cu ajutorul informatorilor – care erau instruiți cu privire la tipul de informații pe care ar fi trebuit să le obțină, precum și cu privire la modalitatea de obținere a acestora – pârâtul a obținut date referitoare la anturajul, preocupările și viața de zi cu zi a persoanei urmărite.

Din toate documentele arătate mai sus se poate observa implicarea ofițerului în obținerea informațiilor respective. De asemenea, important este faptul că simpla obținere a unor informații cu caracter personal referitoare la cei urmăriți de Securitate, fără cunoștința și fără acordul acestora și pentru motive care nu aveau de a face cu apărarea intereselor naționale, constituia o violare a dreptului la viață privată.

Față de cele arătate, se impune următoarea precizare: definiția legală a noțiunii de lucrător nu presupune situațiile în care respectivele persoane (ofițeri, subofițeri) încălcau întregul sistem juridic în vigoare înainte de 1989, ci doar cazurile în care aceștia suprimau sau îngreădeau <drepturi și libertăți fundamentale ale omului>. Din punct de vedere al legiuitorului, este irelevant dacă aceste încălcări sau limitări aveau susținere legală sau regulamentară. Altfel spus, un angajat al Securității care respectând instrucțiunile din acea vreme ar fi instrumentat un dosar încălcând, pe motive politice, drepturi și libertăți fundamentale stipulate de Constituția de la acea dată, precum și de pactele internaționale, la care România era parte, respectivul se înscria în sfera lucrătorilor Securității, în sensul OUG nr. 24/2008, cu modificările și completările ulterioare.

Prin activitățile desfășurate, a îngreădit drepturile și libertățile fundamentale, garantate de legislația din acea vreme. Astfel, în speța dată, îngreădirea dreptului la viață privată s-a produs în momentul în care Securitatea a pătruns în intimitatea persoanelor urmărite prin dirijarea surselor din subordine.

În concluzie, activitățile desfășurate de către domnul ȚINCA Ovidiu, în calitate de angajat al fostei Securități, au îngreădit următoarele drepturi și libertăți fundamentale recunoscute și garantate de legislație în vigoare la acea dată:

- dreptul la viață privată – art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice;
- dreptul la libera exprimare – art. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

Pentru argumentele prezentate anterior, consideră că sunt asigurate condițiile impuse de legiuitor prin art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, pentru a se putea constata calitatea de „lucrător al Securității”. Astfel, norma citată impune îndeplinirea următoarelor condiții pentru a se putea reține calitatea invocată:

1. Persoana să aibă calitatea de ofițer, inclusiv acoperit, sau subofițer al Securității în perioada 1945-1989. Or, în speța dată, această condiție este asigurată, deoarece domnul ȚINCA Ovidiu a avut gradele de locotenent major (1969), căpitan (1974), maior (1981), locotenent colonel (1982, 1983, 1984, 1985, 1987) în cadrul I.J.S. BIHOR (1969, 1974), Serviciul III (1969) și, respectiv I.J.S. CLUJ, Serviciul III (1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1987), precum și funcțiile de șef al Serviciului III din cadrul I.J.S. BIHOR (1969) și locțiitor al șefului I.J.S. BIHOR (1974);

2. În calitatea menționată la punctul 1 să fi desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului. Și această condiție este asigurată prin acțiunile expuse pe larg anterior. Așa cum se poate observa, toate măsurile întreprinse de către pârât au încălcat drepturi și libertăți fundamentale ale omului garantate prin legile în vigoare și la acea dată.

În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 1 alin. 7 și alin. 8, art. 2 lit. a), art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1 ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 27 alin. 1 și alin. 5 și art. 35 alin. 5 lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S., adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile articolului 194 al Codului de Procedură Civilă.

În dovedirea acțiunii, reclamantul a înțeles să se folosească de următoarele probe:

1. Nota de Constatare nr. DI/II/3135/21.12.2012, aprobată de Colegiul C.N.S.A.S.;

2. Dosarul I 259478 (cotă C.N.S.A.S), f. 37, 38;

3. Dosarul R 289278 (cotă C.N.S.A.S), vol. 1, f. 1, 2, 5-7, 11-12, 13-18;

4. Dosarul I 262472 (cotă C.N.S.A.S), vol. 2, f. 23;

5. Dosarul I 2178 (cotă C.N.S.A.S), f. 33;

6. Cererea nr. P 345/11/17.01.2011, adresată C.N.S.A.S. de domnul

7. Cererea nr. P 10392/10/11.01.2012, adresată C.N.S.A.S. de domnul

8. Cererea nr. P 8456/01/26.07.2010, adresată C.N.S.A.S. de domnul

9. Delegația de reprezentare în instanță a C.N.S.A.S.

Prin concluziile scrise formulate de pârât, astfel cum au fost calificate de instanță la termenul din 28.10.2012, a solicitat respingerea acțiunii.

Analizând actele și lucrările dosarului, în raport de obiectul cererii de chemare în judecată și de temeiurile de drept incidente în cauză, Curtea reține următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul instanței la 16.07.2013 CNSAS în calitate de reclamant a solicitat în contradictoriu cu pârâtul Ținca Ovidiu să se aprecieze asupra calității de „lucrător” al Securității în ceea ce îl privește pe acesta, reținându-se că, prin cererea formulată la 17.01.2011 de către [redacted] s-a solicitat verificarea acestuia sub aspectul constatării calității de „lucrător” al Securității în temeiul art.1 alin.7 și 8 din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, modificată și completată ulterior.

De asemenea, în același sens a formulat cerere la 11.02.2012 și petentul [redacted] față de același pârât.

Din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/3135/21.12.2012 și al înscrisurilor atașate se reține că pârâtul a fost angajat al fostei securități, având gradul de locotenent colonel în cadrul Serviciului 3 al ISJ Cluj și în această calitate a dirijat rețeaua informativă cu privire la un cercetător român de la Institutul de Istorie și Arheologie Cluj care a semnalat că are legături cu cetățeni străini. Astfel, cercetătorul respectiv a fost supravegheat informativ, fiindcă avea legături cu cetățeni americani și englezi care au studiat la Cluj-Napoca, perioada de supraveghere fiind 1973-1987.

Se reține că s-au întocmit de către pârât o serie de note informative și rapoarte redactate de semnate de către pârât, respectiv la 14.12.1983, la 13.08.1981, 30.11.1982 și de asemenea, pe parcursul anilor 1984 și 1985, perioadă în care a fost supravegheat informativ respectivul cercetător științific.

Din Notele informative date de sursa „IONESCU ȘTEFAN” și „RADU” se reține că persoana urmărită era menționată ca având legătură cu mai mulți doctoranzi americani, pârâtul în calitate de ofițer de securitate instruind sursele în vederea supravegherii informative.

Tot pârâtul este cel care a întocmit un raport cu propunere de recrutare a persoanei urmărite la 23.12.1985 cât și raport privind modul în care a decurs recrutarea persoanei respective, întocmit și o notă de analiză a activității aceleiași persoane în calitate de informator.

Pârâtul s-a ocupat și de încadrarea informativă a unui inginer din localitatea Feldioara județul Brașov care era semnalat ca având o poziție ostilă față de orânduirea socialistă și care își manifesta interesul pentru a întreține relații cu cetățeni străini și de a efectua o specializare în Occident cu scopul de a nu mai reveni în țară.

Perioada de încadrare informativă a acestei persoane a fost 1974-1979, la dosarul cauzei fiind depuse mai multe documente care atestă preocuparea pârâtului - pe atunci căpitan loctiitor al șefului IJS Bihor și care a întocmit note de analiză cu privire la activitatea informatorului cu referire la inginerul [REDACTAT] în perioada 1974-1979 care vizează activitatea și relațiile sociale și profesionale ale persoanei urmărite, concepțiile politice ale acestuia.

De asemenea, pârâtul a întocmit o adresă la 10.12.1969 către IJS Cluj – Serviciul 3 cu privire la urmărirea informativă a numitului [REDACTAT] student la Teologie Protestantă referitor la perioada în care acesta a fost în Ungaria și la relațiile de prietenie cu un cetățean german.

Prin urmărirea unor persoane cu ajutorul informatorului instruiți de către pârât referitor la informațiile pe care erau obligați să le obțină se constată că pârâtul a obținut date referitoare la relațiile sociale, profesionale cât și preocupările persoanelor urmărite, ceea ce denotă o violare a dreptului la viață privată.

Definiția noțiunii de „lucrător” al Securității presupune îngrădirea unor drepturi și libertăți fundamentale ale omului neavând relevanță potrivit O.U.G. nr. 24/2008 dacă respectivele încălcări aveau o susținere legală în acea perioadă.

Nu au relevanță susținerile pârâtului din întâmpinarea formulată că prin activitatea desfășurată a respectat Instrucțiunile din acea perioadă deoarece este evident că au fost încălcate drepturi și libertăți fundamentale ale persanelor prin activitatea pârâtului, drepturi și libertăți stipulate în Constituția României de la acea dată cât și în Pactele Naționale la care țara era parte, respectiv dreptul la viață privată potrivit art. 17 din Pactul Internațional cu privire la drepturile civile și politice, dreptul la libera exprimare prevăzut de art.28 din Constituția României din 1965 și art.19 din Pactul Internațional.

Potrivit art.2 lit.a din O.U.G. nr. 24/2008, modificată și completată ulterior, pentru a se putea constata calitatea de „lucrător” al Securității trebuie îndeplinite două condiții și anume: persoana să aibă calitatea de ofițer inclusiv acoperit sau subofițer al Securității în perioada 1945-1989 ori pârâtul a fost angajat al fostei Securități din 1969 până în 1987, deținând și funcția de șef al Serviciului 3 din cadrul IJS Bihor și locțiitor al șefului IJS Bihor. Cea de-a doua condiție este, de asemenea, asigurată în sensul că în calitatea de ofițer al fostei Securități să fi desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului, ceea ce rezultă din cele expuse anterior.

Prin urmare, pentru considerentele expuse, în temeiul art.2 lit.a din O.U.G. nr. 24/2008 va fi admisă acțiunea formulată de reclamant, constatându-se calitatea de „lucrător” al fostei Securități față de pârât.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, cu sediul în București, str. Matei Basarab nr.55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul **ȚINCA OVIDIU**, domiciliat în Oradea, str. [REDACTAT], județ Bihor.

Constată calitatea pârâtului de "lucrător" al Securității.

Cu recurs.

Pronunțată în ședință publică, azi 28.10.2013.

**PREȘEDINTE
UNGUREANU DOINA**

**GREFIER,
IANUȘ CERASELA DANIELA**

**CONFORM CU
ORIGINALUL**